

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.469/2014/4.szám

A Kúria a személyesen eljáró felperesnek a dr. Ujváry Eszter ügyvéd által képviselt Kormányhivatala alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 25.M.4100/2013. szám alatt indított és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. június 3-án kelt 25.M.4100/2013/11. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 25.M.4100/2013/11. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 15.000 (tizenötezer) forint együttes elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

Az elsőfokú bírósági és a felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes megváltozott munkaképességű személyek ellátásának megállapítása iránti kérelmét az alperes a 2013. február 6. napján kelt 70-2-14687/2012. számú elsőfokú határozatával elutasította, mivel a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. CXCI. törvény (a továbbiakban: Mmtv.) 2. § (1) bekezdés a) pontja szerinti 1095 nap, a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX.

törvény (a továbbiakban: Tbj.) 5. § szerinti biztosítási jogviszony, mint jogosultsági feltétel nem volt megállapítható. A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú hatóság a 2013. szeptember 4. napján kelt 89-2-07022/2013/07. számú határozatával az elsőfokú határozatot az abban foglalt egyező indokkal helybenhagyta.

A közigazgatási szervek határozatai ellen a felperes kereseti kérelmet nyújtott be, kérve annak megállapítását, hogy rendelkezik a szükséges 1095 nap biztosított idővel. Az alperes a kereset elutasítását kérte, fenntartva a határozataiban írt ténybeli és jogi indokokat.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletével az alperes másodfokú határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. Ítéletének indokolásában a munkaügyi bíróság hivatkozott az Mmtv. 2. § (1) bekezdése, valamint a Tbj. 5. § (1) bekezdése és 4. § a) pont 4. pontja rendelkezéseire. A bíróság megállapította, hogy a Tbj. 5. § (1) bekezdés d) pontja szerint biztosított az álláskeresői támogatásban részesülő személy. A felperes aktív korúak ellátásában részesült. A Tbj. 5. § (1) bekezdés d) pontja szerinti álláskeresői támogatásban részesülő személyek összefoglaló megjelölés, amelyet a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Flt.) tölt ki tartalommal, így beletartoznak a korábbi rendszeres szociális segély helyett aktív korúak ellátásában részesülők. Hivatkozott a bíróság arra, hogy a Tbj. 4. §-ában foglaltak helyes értelmezése szerint az álláskereső fogalmába beletartozik az álláskeresőt ösztönző juttatás is, így a felperes részére folyósított ellátás is.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, annak hatályon kívül helyezését kérve. Álláspontja szerint a bíróság tévesen értelmezte a Tbj. 5. § (1) bekezdés d) pontjában, valamint az Flt. rendelkezéseiben írtakat, így jogszabálysértő döntést hozott, amikor a társadalombiztosítási szervek határozatait hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. Az alperes felülvizsgálati érvelése szerint a bíróság által alkalmazott jogszabály-értelmezés nem felel meg a hatályos jogszabályoknak, mely szerint az aktív korúak ellátása nem az önkormányzat jegyzője által szociális rászorultság esetén megállapított ellátás, hanem a hátrányos munkaerő-piaci helyzetű aktív korú személyek és családjuk részére nyújtható Tbj. 5. § (1) bekezdés d) pontjába tartozó ellátásforma. Az aktív korúak ellátását a szociális ellátórendszer ellátásait szabályozó 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Sztv.) tartalmazza. Ezzel szemben az Flt. rendelkezik az álláskeresői támogatások rendszeréről, mely ellátás formák között az aktív

korúak ellátása nem szerepelt. Mindezek alapján a Tbj. 5. § (1) bekezdés d) pontjában írt álláskeresői támogatásban részesülők körének munkaügyi bíróság általi kiterjesztő értelmezése jogszabálysértő.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte annak megalapozottságára tekintettel.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint megalapozott.

A Kúriának a felülvizsgálati kérelem elbírálása során abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a perben eljáró munkaügyi bíróság érdemi határozata meghozatala során követett-e el törvénysértést. Ennek körében megvizsgálta a Kúria a Tbj. 5. § (1) bekezdés d) pontjának alkalmazhatóságát jelen perbeli esetben.

A felperes az Mmtv. 2. § (1) bekezdés alapján jogosult lehet ellátásra, amennyiben a megkövetelt százalékos mértéken túl a kérelem benyújtását megelőző (a perbeli időben hatályos Mmtv. rendelkezései szerint) öt éven belül legalább 1095 napon át a Tbj. 5. §-a szerinti biztosított volt, keresőtevékenységet nem végzett és rendszeres pénzellátásban nem részesült.

A felperes az Önkormányzata Képviselő-testületének Polgármesteri Hivatala Iroda jegyzője, illetőleg főjegyzője által megállapított aktív korú nem foglalkoztatottak rendszeres szociális segélyében (2006. május 1-jétől 2009. március 31-ig) majd aktív korúak ellátására és rendelkezésre állási támogatásra jogosultak ellátásában (2009. április 1-jétől 2012. március 31-ig) részesült.

A Tbj. 5. § (1) bekezdés d) pontja csupán az álláskeresői támogatásban részesülő személyt tekinti biztosítottnak. Ez a jogszabályhely a munka világából kikerült, munkanélküli ellátásban vagy álláskeresői támogatásban részesülő személyek számára nyújt védelmet a biztosított minőség rögzítésével. Az Flt. 4. § a) pont 4. pont taxatív felsorolja, hogy mi minősül álláskeresői támogatásnak, melyek között az aktív korúak ellátása nem szerepel. Az Flt. alapján álláskeresői támogatásban részesülő személy biztosított, és mint ilyen egészségügyi szolgáltatásra való jogosultságot és nyugdíjra jogosító szolgálati időt is szerez, mely utóbbit a nyugdíjjárulék fizetése alapozza meg. Annak, akinek lejárt az Flt. alapján megállapított álláskeresői támogatás folyósításának időtartama és rendelkezik az Sztv.-ben meghatározott egyéb feltételekkel, a jegyző állapítja meg az aktív korúak ellátására való jogosultságát.

A Kúria következetes gyakorlata és a fentebb kifejtettek alapján a Tbj. 5. § (1) bekezdés d) pontjában írt álláskeresői támogatásban részesülők körének a munkaügyi bíróság által alkalmazott kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség (Mfv.III.10.163/2014/6.).

A felperes a másodfokú alperesi határozatokban rögzítettek szerint C2. minősítésű csoportba tartozik, azonban nem rendelkezik a Tbj. 5. § szerinti 1095 nap biztosított idővel, így rokkantsági ellátásra nem jogosult.

Mindezek alapján a Kúria a munkaügyi bíróság ítéletét a Pp. 275. § (4) bekezdése alkalmazásával hatályon kívül helyezte és a felperes keresetét elutasította.

A Kúria az elsőfokú bírósági és a felülvizsgálati eljárásban felmerült költség megfizetésére a felperest a Pp. 270. § (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

Az elsőfokú bírósági és a felülvizsgálati eljárásban felmerült illetéket a per illeték- és költségmentessége folytán a magyar állam viseli az Mmtv. 14. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2015. február 23.

Dr. Zanathy János sk. a tanács elnöke, Dr. Farkas Katalin sk.
előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin sk.bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő